

נאמנות או הישרדות: דילמת החות'ים בקרב בין ישראל לאיראן

03.03.2026 | נועה לזימי | written by

בניגוד לחיזבאללה: החות'ים עדיין יושבים על הגדר ולא הצטרפו למלחמה ☒ עם זאת יש כמה סימנים המעידים כי פניהם להסלמה ☒ החשש שלהם: כניסה שלהם למערכה עשויה לגרור תגובה ישראלית, ואולי גם אמריקאית, עוצמתית במיוחד.

הדילמה: להכות בחיזבאללה או למקד את כל הכוח באיראן ?

03.03.2026 | מאיר בן שבת | written by

החלטת חיזבאללה להצטרף ללחימה, מספקת לישראל הזדמנות להכות בו ולהשמיד את היכולות שהספיק לבנות במהלך הפסקת-האש ואולם זה עלול לבוא על חשבון ההזדמנות היחודית שנוצרה מול המשטר האיראני.

"מתווה סאדאת": מדינות המפרץ מבינות שצריך לשנות אסטרטגיה

03.03.2026 | זכי שלום | written by

לאחר המלחמה, כך ניתן להניח, יצטרכו מדינות המפרץ לעשות חשבון נפש נוקב עם עצמן בנושא הבטחת עתידן כמדינות ריבוניות.

שגריר, מיליארדר ובעל השקפה משלו: מי אתה, תום ברק?

03.03.2026 | written by אלי קלוטשטיין
הזרוע הארוכה של טראמפ במזרח התיכון היא השגריר לטורקיה, שמשמש גם כשליח הנשיאות המיוחד לעיראק, לבנון וסוריה. לאיל הנדל"ן טום ברק יש הון של מאות מיליונים, והוא מוביל מהלכים שישראל לא בהכרח אוהבת.

טראמפ צריך לסגור את הדלת להסכם מדיני שאיננו כניעה

03.03.2026 | written by מאיר בן שבת
כל זמן שהאופציה המדינית תישאר פתוחה בפניו, המשטר האיראני יראה בכך פתח הצלה מפני נפילתו ולא ימהר להיענות לתכתיבי הבית-הלבן.

מה חושבים הערבים: איך השפיעה המלחמה על תודעת תושבי המזרח התיכון

03.03.2026 | written by אלי קלוטשטיין
סקר שנערך בלבנון חושף מציאות עגומה: רוב גדול נגד נורמליזציה עם ישראל ותופס אותה כאיום | גם במדינות אחרות באזור נרשמו נתונים די דומים | דעת הקהל הערבית מוכיחה: לצורך שינוי אזורי יש לחולל תמורה במנטליות.

מטהרן עד כפר-כנא: ישראל הוכיחה שהיא יכולה

03.03.2026 | שבת בן מאיר written by
גם בשנת בחירות אין לישראל פריווילגיה לדחות את התמודדויות בזירות הפתוחות זה נכון ביחס לאיראן, ללבנון, לעזה, לגבולות השלום הפרוצים, להברחות ו גם לביטחון הפנים.

סכנת דשדוש ומשיכת זמן בכל הזירות

03.03.2026 | ד"ר עדי שורץ written by
על ישראל למנוע את שחיקת הישגיה הצבאיים ולקבע אותם כבלתי הפיכים.

הגיע הזמן להרעיף אהבה על ידידינו באיחוד האמירויות

03.03.2026 | פלר חסן נחום written by
בעוד סעודיה מקשיחה עמדות ומובילה קו עוין כלפי ישראל, אבו דאבי נותרת עקבית, אמיצה ופומבית בתמיכתה בירושלים ו ישראל צריכה להפסיק לרדוף אחרי מי שמתרחקים ו לחזק את הבריתות שכבר הוכיחו את עצמן.

האתגר של נתניהו: לחתוך את חבל ההצלה שקיבלו האיראנים מארה"ב

03.03.2026 | מאיר בן שבת | written by

בפגישותיו עם הנשיא טראמפ יזדקק נתניהו לנוסחה שמצד אחד לא תאפשר הגעה להסכם שיחזק את המשטר בטהרן ומצד שני לא תציג אותו כמי שדוחף את ארה"ב בכוח למלחמה. בלי להתריס כלפי טראמפ, יהיה על נתניהו להבטיח את חופש הפעולה של ישראל ולהבהיר כי היא תהיה חופשיה לפעול בעצמה נגד איומים שמסכנים את ביטחונה.

מנקודת מבטו של המשטר באיראן, עצם קיומן של השיחות עם ארה"ב כבר מספק לו שורה של רווחים. הראשון: חידוש הלגיטימציה שהתערערה בעקבות קטילתם של אלפי המפגינים ולאחר ההחלטה ההיסטורית של האיחוד האירופי להכריז על משמרות המהפכה של איראן כארגון טרור. שרת החוץ של האיחוד, קאיה קאלאס, הצהירה אז כי "מי שמתנהג כטרוריסט צריך לקבל יחס של טרוריסט". עשרה ימים אחר כך ישבו שליחיו הבכירים של הנשיא האמריקני עם שר החוץ של משטר הדיכוי.

מפח הנפש של מתנגדי המשטר וספקנותם הגוברת בנוגע להבטחות הנשיא טראמפ הם רווח נוסף של טהראן מקיומן של השיחות, שסדר היום שלהן, אפילו בגרסה המורחבת שלו, כבר לא כולל את הפלת המשטר.

כך גם מה שנראה כסדק בעמדה המשותפת של ישראל וארה"ב.

לכך אפשר להוסיף את ההצלחות הטקטיות שלו בקביעת מקום השיחות ובהובלת האמריקניים לדיונים בלי התחייבות לסדר-יום שכולל את הסוגיות הנוספות מעבר לתכנית-הגרעין.

מה איראן מנסה להשיג? היעד מבחינתה הוא להפוך את ערוץ השיחות למנגנון מחשק ושחק. היא שואפת למשוך את הדיונים בכל אחת מסוגיות הגרעין על פני זמן ארוך ככל הניתן שבמהלכו גם תציג דרישות לתמורות ולוויתורים מיידיים בעניין הסנקציות הכלכליות.

ההתמקדות בסוגיות הגרעין תשרת אותה במאמציה לקבע בתודעה כי זהו התחום היחיד שאליו רשאית הקהילה הבינלאומית להיכנס.

משיכת הזמן תסייע להקהות את האיום הצבאי האמריקני, לאפשר כניסתם של אירועים ומשתנים נוספים לתוך מערכת השיקולים של הנשיא טראמפ ולהגביר על מדינות האזור ובאמצעותן, להגיע לפשרות.

הימשכות המשא ומתן גם תגדיל את מרחק הזמן מאירועי המחאה ותייגע את מתנגדי המשטר המייחלים להתערבות חיצונית.

טראמפ מודע לסיכונים אלה. למרות זאת הוא איפשר את קיומן של השיחות מתוך רצון למצות את הסיכויים גם אם הם קלושים לכתוב על איראן "כניעה אסטרטגית" דרך שולחן הדיונים תחת איום צבאי אמין. שנית, כדי לרצות את בעלות בריתו במזרח-התיכון ולצבור לגיטימציה מצד אלה כמו מצד הקהילה הבינלאומית במקרה של כניסה למלחמה. שלישית, כחלק מהצעדים לביסוס לגיטימציה למהלך צבאי בתוך מסדרונות הממשל ובדעת הקהל האמריקנית. חלון הזמן עד להשלמת ההתארגנות הצבאית אפשר זאת.

על כל פנים, "את הכסף סופרים במדרגות". הצעדים הבאים של ממשל טראמפ הם שיקבעו אם החלטתו להיכנס לשיחות תרשם לדראון עולם כחבל ההצלה שהעניק למשטר האייתוללות באחת משעותיו הקשות או כמהלך מחוכם להונאה ולצבירת לגיטימציה במאבק להפלתו.

בפגישותיו עם הנשיא האמריקני יצטרך ראש הממשלה נתניהו להזכיר את הדברים שטראמפ עצמו אמר בגנות הסכם הגרעין של אובמה.

נתניהו יזכיר כי כל עוד יתקיים המשטר הנוכחי באיראן שאיפותיו לא ישתנו וכל הישג מולו יהיה זמני. לצד זאת, הוא יציג את ההזדמנות ההיסטורית שנוצרה להביא לנפילת המשטר כתוצאה מהשפעת מדיניות הלחץ המקסימאלי ומההתעוררות הפנימית האותנטית

מצד נתניהו נכון יהיה להדגיש את הצורך בהצבת חלון זמנים מוגבל למיצוי השיח המדיני ולהימנעות מוחלטת מהקלות ומתמורות כלשהן שיחזקו את המשטר.

מאמץ מיוחד יידרש מצד נתניהו כדי להבטיח את הטיפול באיום הטילים הבליסטיים ובהפסקת התמיכה האיראנית באירגוני-הפרוקסי. למרות הצהרתו הברורה של מזכיר המדינה האמריקאי, הרושם הוא כי שני נושאים אלה לא זוכים מצד הנשיא טראמפ להתייחסות דומה לזו שניתנת לסוגיית הגרעין.

נתניהו יצטרך להבהיר כי ישראל לא תוכל להשלים עם קיומו של איום הטילים. ההנהגה בטהראן נעדרת רסנים בהפעלת יכולותיה. הן המחישו את הסכנה הגדולה הנשקפת לא רק מנשק גרעיני אלא גם מקיומו של מערך טילים בליסטיים, גדול, ארוך-טווח ואיכותי. אם נגזר על העולם להשלים עם קיומו של משטר האייתוללות בשום אופן אין לאפשר לו להחזיק ביכולות שמסכנות מדינות.

פורסם בישראל היום, בתאריך 09 לפברואר 2026.